

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
125/12. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2012. október 4.

A C-321/11. sz. ügyben hozott ítélet
Germán Rodríguez Cachafeiro, María de los Reyes Martínez-Reboredo
Varela-Villamor kontra Iberia, Líneas Aéreas de España SA

Az egymást követő utakat magukban foglaló járatok utasait kártalanítani kell a visszautasított beszállás miatt, amennyiben annak az első járat légifuvarozónak felróható késése az oka

A visszautasított beszállás miatti kártalanítás nem csak a túlfoglalás helyzeteire vonatkozik, hanem az egyéb, például működtetési okokkal kapcsolatos helyzetekre is

Az utasoknak nyújtandó kártalanításról és segítségéről szóló rendelet¹ bizonyos jogokat biztosít a légi járatok azon utasainak, akik valamely tagállamban található repülőtérrel indulnak vagy az a célállomásuk. E rendelet a „visszautasított beszállást” úgy határozza meg, hogy az egy légi járaton a légifuvarozó által az utasok szállításának akaratuk ellenére és annak ellenére történő megtagadása, hogy ezen utasok megerősített helyfoglalással, időben beszállásra jelentkeztek. Mindazonáltal a rendelet rendelkezik olyan esetekről, amikor e visszautasítás igazolható lehet a légifuvarozó részéről. Az ilyen eseteken kívül az utasoknak joguk van azonnali kártalanításra, a jegy árának visszatérítésére vagy a végső célállomás felé történő átfoglalásra, továbbá a következő légi járatra történő várakozás ideje alatti ellátásra.

G. Rodríguez Cachafeiro és M. de los R. Martínez-Reboredo Varela-Villamor repülőjegyet vásároltak az Iberia légitársaságtól a La Coruña (Spanyolország) – Santo Domingo útvonalra. A jegy két járatra szólt: a La Coruñából Madridba tartó járatra és a Madridból Santo Domingóba tartó járatra. Az Iberia La Coruña repülőtérén található utasfelvételi pultjánál poggyászukat feladták közvetlenül a végső célállomásra, és megkapták az egymást követő két járatra vonatkozó két-két beszállókártyájukat.

Az első járat egy óra 25 percet késett. Az Iberia, arra számítva, hogy e két utas e járat késése miatt le fogja késni madridi csatlakozását, érvénytelenítette a második járatra szóló beszállókártyájukat. A két utas, e késés ellenére, Madridba érkezve a légitársaság utasoknak szóló utolsó felhívása alatt jelentkezett a beszállókapunál, de az Iberia személyzete megakadályozta beszállásukat arra történő hivatkozással, hogy beszállókártyáikat érvénytelenítették, és helyüket más utasoknak adták. Végül a következő nap utaztak el Santo Domingóba egy másik járatral, és 27 órás késéssel érkeztek meg a végső célállomásukra.

G. Rodríguez Cachafeiro és M. de los R. Martínez-Reboredo Varela-Villamor, mivel úgy vélte, hogy az Iberia beszállásukat alapos ok nélkül utasította vissza, keresetet indított a spanyol bíróság előtt az iránt, hogy az kötelezze a légitársaságot részükre 600–600 euró összegű kártalanítás megfizetésére, amint azt a rendelet a 3500 kilométernél hosszabb, Közösségen belüli légi járatok tekintetében előírja. Az eljárás során az Iberia arra hivatkozott, hogy e helyzetet nem visszautasított beszállásnak, hanem csatlakozásmulasztásnak kell tekinteni – amely nem von maga után kártalanítást –, mivel az ezen utasok beszállásának visszautasítására vonatkozó döntést nem túlfoglalás indokolta, hanem a korábbi járat késése.

¹ A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.).

Ilyen körülmények között a nemzeti bíróság arra vár választ a Bíróságtól, hogy a „visszautasított beszállás” fogalma kizárólag az olyan helyzetekre vonatkozik-e, amikor a járatokat eredetileg túlfoglalták, vagy e fogalom kiterjeszthető egyéb helyzetekre is.

A mai napon kihirdetett ítéletében a Bíróság kimondja, hogy a **„visszautasított beszállás” fogalma nem csak a túlfoglalás helyzeteire vonatkozik, hanem az olyan helyzetekre is, amelyek egyéb, így például működtetési okokkal kapcsolatosak.**

Ez az értelmezés nem csak a rendelet szövegéből, de az általa elérni kívánt célból is következik, amely a légi járatok utasai magas szintű védelmének biztosítása. Ugyanis, azon utasok számának csökkentése céljából, akiknek a beszállását akarattuk ellenére visszautasították, akik száma túl magas volt, az uniós jogalkotó 2004-ben egy új szabályozást vezetett be, amely tágabb értelmet adott a visszautasított beszállás fogalmának, azt minden olyan esetre vonatkoztatva, amikor a légifuvarozó megtagadja egy utas szállítását. Ennélfogva a „visszautasított beszállás” fogalma hatályának kizárólag a túlfoglalás eseteire való korlátozása a gyakorlatban azzal a hatással járna, hogy jelentősen csökkentené az utasoknak biztosított védelmet, és még egy nekik fel nem róható, gazdasági okok miatti túlfoglalásból bekövetkező helyzetben is kizárná őket minden védelem alól – ami ellentétes lenne a jogalkotó céljával.

Egyébként a rendelet egyrészt meghatározza azon eseteket, amelyek tekintetében a visszautasított beszállást igazolják többek között egészségügyi, biztonsági vagy védelmi indokok, illetve a nem megfelelő utazási okmányok. Márpedig a Bíróság megállapítja, hogy a visszautasított beszállás indoka a jelen esetben nem hasonlítható ezen indokokhoz, mivel nem róható fel az utasnak. Ezzel szemben e visszautasítás mindenképpen felróható a légifuvarozónak. Akár azért, mert a légifuvarozó az általa üzemeltetett első járat késésének az előidézője, akár mert úgy vélte – tévesen –, hogy az érintett utasok nem tudnak majd időben beszállásra jelentkezni a következő járatra, vagy mert olyan csatlakozójáratokra adott el jegyeket, amelyek tekintetében az átszállásra rendelkezésre álló idő nem elégséges. Ekként a Bíróság úgy ítéli meg, hogy egy légifuvarozó nem tágíthatja jelentősen azon esetek körét, amelyekben jogában áll valamely utas beszállásának igazolt visszautasítása – hiszen ez a rendelet céljával ellentétes lenne. Következésképpen a működtetési okokhoz kapcsolódó visszautasított beszállások nem igazolhatóak, és megnyitják a rendelet által biztosított jogosultságokat.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106